

ת"פ 28808/10/15 - מדינת ישראל נגד ראובן שבאייב

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 28808-10-15 מדינת ישראל נ' שבאייב

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ראובן שבאייב

הנאשם

גזר-דין - ללא הרשעה

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו בעובדות כתב האישום (מתוקן מיום 24.7.20) בעבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, בחודשים אוקטובר-נובמבר 2014 ניהל הנאשם חשבון בפייסבוק בשם "Ruven Shabaev" ומחשבון זה שלח הנאשם הודעות ישירות לחשבון הפייסבוק השייך למתלונן, עיסאווי פריג', חברת כנסת מטעם סיעת מרץ בכנסת ה-19, הודעות אשר התקבלו ונקראו על-ידי המתלונן.

ביום 20.10.14, שלח הנאשם הודעה אשר תוכנה: "**עזוב לא בא לי לדבר איתך. אלוקים שופט.**"

ביום 27.10.14 שלח הנאשם הודעה אשר תוכנה: "**וחבל אם אני אתפוס אותך איזה יום.**"

ביום 24.11.14, לאחר שהמתלונן פרסם דברי ביקורת כלפי השיר "אחמד אוהב ישראל" של הזמר עמיר בניון, שלח הנאשם למתלונן שלוש הודעות ברצף, שתוכנן:

"**מה אתה לא יכול לסתום את הפה שלך י'בן אלף זונות.**"

"**אתה בכח רוצה כדור בין העיניים.**"

"**תרד מעמיר בניון. זאת אזהרה.**"

3. כתב האישום הוגש ביום 15.10.15. בהמשך, לאחר שהתברר כי הנאשם עזב את הארץ, באוגוסט 2015, הותלו ההליכים בתיק, בהחלטת כב' השופטת לילי-יונג גפר מיום 20.1.16. לאחר שהנאשם שב לארץ, וביום 26.7.20, הוריתי, לבקשת המאשימה, על חידוש ההליכים בתיק, ואז הוגש כתב אישום מתוקן.

ביום 1.2.21 הורשע הנאשם לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שלא במסגרת הסדר טיעון, והופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו, אשר יבחן, בין היתר, את שאלת ביטול ההרשעה בדין, כאשר ב"כ המאשימה הבהיר כי המאשימה תעמוד על הרשעה.

תסקיר שירות המבחן

4. **שירות המבחן על ביטול ההרשעה בדין, וכן המליץ להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 180 שעות.**

בהתאם לתסקיר מיום 2.6.21, הנאשם בן 26, רווק. בחמש השנים האחרונות התגורר ברוסיה, אך שב להתגורר בישראל החל מספטמבר 2019.

משפחת המוצא של הנאשם עלתה מקווקז לישראל ושהתה בישראל כ-15 שנים. בהיות הנאשם בן 9 עבר עם משפחתו להתגורר בקווקז במשך כ-8 שנים, שם אביו משמש כראש הקהילה היהודית. אמו של הנאשם מורה לעברית. לדברי הנאשם הוא גדל במשפחה נורמטיבית שסיפקה לו תמיכה, אם כי לאחר המעבר חווה קשיים רגשיים של בדידות וקשיי הסתגלות.

הנאשם סיים 11 שנות לימוד בקווקז, עם בגרות מלאה לדבריו.

בהיותו בן 18 אובחן כסובל מפסוריאזיס.

בשנת 2013 חזר הנאשם לבדו לארץ במטרה להתגייס לצבא. לאחר הגעתו לארץ, עבד בעבודות מזדמנות, וגויס לצה"ל ליחידת מודיעין קרבית. לאחר מספר חודשים הסתבך בביצוע עבירה זו, וכן ריצה עונש מאסר צבאי למשך שבועיים, ובעקבות זאת נפלט מהצבא. הנאשם שיתף ברגשות קשים אותם חווה, של אובדן חלום ילדות להיות קצין בצה"ל.

בשנת 2015 עבר הנאשם להתגורר במוסקבה, לדבריו בעקבות הסתבכותו זו, ומתוך רצון לערוך שינוי בחייו. בתקופה זו למד לתואר ראשון במשפטים באוניברסיטה במוסקבה, כאשר לדבריו במהלך תקופה זו חווה קשיים רגשיים והתקפי חרדה, והשתלב בטיפול פסיכולוגי פרטי.

בשנת 2019 סיים את לימודיו ושב לישראל. לדבריו, הוא מתגורר בגפו ועובד במלצרות. הנאשם שואף להשתלב בעבודה כעורך דין, וטען אם תהיה לחובתו הרשעה בפלילים לא יוכל לעסוק בתחום.

הוריו של הנאשם מתגוררים עדיין בקווקז.

5. בדיקת שתן אותה מסר הנאשם נמצאה נקייה משרידי סם. הנאשם דיווח על שימוש מזדמן באלכוהול, בנסיבות חברתיות, וציין כי לא השתמש בסמים לאורך חייו.

אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

בהתייחס לעבירות דן, מסר הנאשם כי קרא את הפוסט של המתלון בפייסבוק, וסבר שמדובר בפוסט המסית נגד המדינה, ושנכתב בתזמון רגיש לאחר מבצע "צוק איתן", בו חלק מחבריו נלחמו בעזה. הנאשם מסר כי חווה סערה רגשית למקרא הדברים, והתנהל באופן אימפולסיבי על-ידי כך ששלח הודעות מאיימות למתלון. הנאשם נטל אחריות, הכיר בשלילה במעשים, הצליח להתבונן באופן ביקורתי בהתנהלותו ולזהות את המניעים הפנימיים שעמדו בבסיסה. הנאשם ביטא חרטה ואשמה על הפגיעה במתלון, וכן הביע אכזבה מעצמו בעקבות התנהלותו.

הנאשם הציג לשירות המבחן מכתב התנצלות שכתב למתלון.

הנאשם לא זיהה צורך טיפולי.

6. שירות המבחן ציין כי הנאשם נעדר דפוסים אנטי-סוציאליים מושרשים, כי הוא בעל יכולות גבוהות, וכי לאורך חייו תפקד באופן נורמטיבי. שירות המבחן עיין בהמלצות שהציג הנאשם, המלמדות על התנהלות תקינה במסגרות. הנאשם גדל בסביבת חיים מורכבת, בצל מעברים תכופים במקום מגוריו, אשר הקשו ביצירת סביבה חברתית יציבה ובביסוס תחושת שייכות וביטחון. הנאשם חווה בדידות לאורך חייו, נאלץ להתמודד לבדו עם המעברים שחווה ועם העדר עוגן רגשי. בתהליך התפתחותו היה שרוי הנאשם בחווית הישרדות ואיום, דבר שהשליך על הפנמת חסכים רגשיים, שהיו ברקע למניעיו בביצוע העבירות. שירות המבחן התרשם כי מאז ביצוע העבירה, ערך הנאשם מאמצים לנתב את חייו למסלול נורמטיבי ולהימנע ממצבי סיכון בחייו, ואף רכש השכלה אקדמית בתחום החוק והמשפט. הנאשם נמנע מהישנות הסתבכות בפלילים מאז 2014 ועד היום. **שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון נמוך להישנות עבירות בעתיד.**

שירות המבחן לקח בחשבון את הערכת הסיכון הנמוכה ביחס לעתיד, ואת המסקנה כי גורמי הסיכון עולים על גורמי הסיכון, ואף בהתחשב בנטילת האחריות מצד הנאשם, והעובדה שהוא חווה את ההליך המשפטי כמשמעותי - **ולפיכך הומלץ על הטלת צו של"צ כענישה חינוכית שתפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות באמצעות תרומה לחברה ופיצוי על התנהגותו המכשילה.**

באשר **לביטול ההרשעה** התרשם שירות המבחן כי הסתבכותו של הנאשם הנה נקודתית ואינה מאפיינת את התנהלותו בדרך כלל, מדובר בהסתבכות ראשונה ויחידה, כאשר הנאשם נטל אחריות מלאה על ביצועה, הביע חרטה, ומסר כי הרשעה בדין עלולה לחבל בתהליך התפתחותו המקצועית בעתיד. אף שלא הוצגה אינדיקציה לקיומו של נזק מוחשי קונקרטי, **הומלץ על ביטול ההרשעה בדין.**

ראיות לעונש

7. מטעם הנאשם העיד, כעד אופי לזכותו, מר אלכס גדלקין, מ"מ ראש עיריית נוף הגליל. לדבריו, הוא הכיר את הנאשם באופן אישי כאשר עלה לארץ, בתקופה שבה העד היה אחראי על מרכז הצעירים שבעיר. הנאשם היה פעיל במרכז, שירת בצה"ל כחייל בודד, ועזר מאוד לאחרים. העד התרשם כי הנאשם היה מעוניין לשרת את המדינה ולהתקדם במסגרת הצבא. גם לאחר עזיבתו את הארץ שמר העד על קשר עם הנאשם, ואף פגש אותו במוסקבה. מאז שחזר הנאשם לישראל, הקשר נשמר והנאשם ממשיך להיות פעיל בקהילות שונות ולסייע לאחרים. העד ביקש כי בית-המשפט יתחשב בנאשם וייתן לו הזדמנות שיקומית, וכי לא תיפגע האפשרות כי הנאשם יגשים את חלומו להיות עורך דין.

טיעונים לעונש

8. ביום 8.6.21 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב, ואילו ב"כ הנאשם טען בעל-פה בפניו.

9. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בפועל שניתן במקרים המתאימים לרצותו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר. ב"כ המאשימה ביקשה מבית-המשפט להותיר את הרשעתו של הנאשם על כנה, לדחות את המלצת שירות המבחן בעניינו, ולהטיל על הנאשם עונש המצוי באמצע מתחם העונש ההולם לו טענה, בצירוף מאסר מותנה, קנס והתחייבות. ב"כ המאשימה טענה כי מעשי הנאשם פגעו בערכים מוגנים של הגנה על שלומו וביטחונו של הפרט, ובשל העובדה כי האיומים הופנו כלפי חבר כנסת, פגעו גם בשלום הציבור ובכבוד שלטון החוק. חופש הביטוי אינו מצדיק התנהלות הפוגעת בסדר הציבורי. המעשים בוצעו על רקע תפקידו של המתלונן כנבחר ציבור, בדרך נגישה וקלה, האיומים נגעו לפגיעה בגופו ובחיייו של המתלונן ונועדו להטיל מורא ישיר ומכוון כלפיו. לפיכך, נטען, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה. גם הנימוק של השקפה פוליטית שונה אינו יכול להכשיר את המעשים או להפחית מחומרתם. לביטויים מעין אלה "אפקט מצנן" על פעילות נבחר הציבור, אשר עלול להגביל התבטאויותיו מחשש כי ייפגע, ובכך לפגוע בהליך הדמוקרטי עצמו.

עוד נטען כי העובדה שהדברים נרשמו בכתב, מהוה אינדיקציה כי אין מדובר במחשבה רגעית אלא בהבעת עמדה מפורשת, וזאת בזמן שהנאשם משרת כחייל בצבא. הפניות החוזרות מלמדות על נחישות ועל מגמת החמרה. מדובר בהודעות אישיות אשר כללו איומים ישירים ומפורשים, ואשר נשלחו על-ידי הנאשם במטרה כי הדברים יגיעו ישירות לחבר הכנסת. נטען כי הנזק הפוטנציאלי הטמון במעשים רב, שכן אין לדעת כיצד אלימות מילולית תסתיים, ואם זו תוביל להפניית אלימות פיזית. נטען כי יש בדברים משום ניסיון ל"סתימת פיות" והשתקה באמצעות ביטוי אלים היוצר חשש במילוי התפקיד הציבורי. בעקבות המעשים המתלונן פנה לקצין הכנסת והגיש תלונה, באופן המלמד על הנזק שנגרם בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי הנאשם נטל אחריות למעשים והודה בפברואר האחרון, אולם אין בכך כדי להצדיק הקלה בעונש - לנוכח התקופה הממושכת שקדמה להודאה, כאשר כתב האישום הוגש באוקטובר 2015, ולאחר עזיבת הנאשם את הארץ הוטלו ההליכים בתיק, וחודשו רק בחלוף מספר שנים. הנאשם היה מודע לאורך השנים לקיומו של ההליך הפלילי, ואף בא-כוחו פנה לתביעה בנוגע לקבלת חומרי חקירה. לפיכך, יש להתחשב בהיבט נטילת האחריות באופן מוגבל. הנאשם עזב את הארץ בידעו על קיומו של תיק פתוח כנגדו, ועל הגשת כתב האישום. לפיכך, אין לראות בו כמי ששיתף פעולה באופן מלא, הודה ונטל אחריות בהזדמנות הראשונה. כן מהתסקיר עולה כי עזיבתו את ישראל קשורה בהסתבכותו בתיק זה.

אמנם, הנאשם שירת כחייל בשעת ביצוע העבירות אך נסיבות עזיבתו את השירות אינן ברורות, ואינן נתמכות בכל מסמך. נטען, כי אין לקבל את הטענה לפיה שוחרר מהצבא על רקע הסתבכותו זו, או כי שהה בכלא צבאי על רקע זה, וכי אין לקבל גם את הטענה כי עלה לישראל בכדי לשרת בצבא, כאשר הנאשם שהה בישראל תקופות ממושכות לאורך השנים, טרם גיוסו. כן הנאשם מסר לקצינת המבחן כי עבד בעבודות מזדמנות על רקע שינויים במקום הדיון בהליך הפלילי, והדבר מצביע על מידע מגמתי אותו מסר לה.

עוד טענה המאשימה כי אין ראיות לפגיעה קשה בנאשם ככל שיוטל עליו העונש לו עותרת המאשימה, או במשפחתו, ואין ראיות לנזקים שיגרמו לו עקב הרשעתו. כן נטען כי אין אינדיקציה להתנהגות חיובית או על תרומה מיוחדת לחברה, או על נסיבות חיים קשות שהובילו לביצוע העבירה.

המאשימה ציינה כי מכתב ההתנצלות ששלח הנאשם לח"כ פריג', הנו מתאריך 18.5.21, קרי - פחות מחודש טרם שמיעת הטיעונים לעונש, כ-7 שנים לאחר ביצוע המעשים.

באשר לשאלת ביטול ההרשעה טענה ב"כ המאשימה כי אין ולו בדל ראיה לפגיעה כלשהי בנאשם, נזק קונקרטי לא הוכח, ואילו האינטרס הציבורי אינו מצדיק ביטול ההרשעה. גם שירות המבחן ציין כי התרשם שאין אינדיקציה לקיומו של נזק קונקרטי. באשר לסוג העבירה נטען כי ויתור על הרשעה במקרה דנן יכול להחליש את יעילות ההרתעה ולשדר מסר פסול למבצעים בכוח. נטען, כי שיח אלים ומפלג נפוץ בחיי היום יום בחברה הישראלית, על רקע עמדות פוליטיות מתנגשות, ולכן יש ערך לאכיפת החוק כלפי מבצעי עבירות על רקע זה. ב"כ המאשימה ביקשה לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

10. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט לאמץ את המלצות תסקיר שירות המבחן. נטען כי הנאשם הנו אדם נורמטיבי אשר הגיע ארצה לבדו, מתוך רצון לפעול בשליחות, להתגייס לצבא ולשרת ביחידה מובחרת. הנאשם הותיר את משפחתו מאחוריו וחי בישראל כחייל בודד. נטען כי אכן הנאשם שלח הודעות מאיימות לחבר הכנסת אך הוא עשה כן על רקע סערת רגשות בה היה נתון, והימים היו ימי מבצע צוק איתן, כמתואר בתסקיר שירות המבחן. מדובר בנאשם שחוזה טלטלות רבות בחייו וחוסר יציבות, אשר חש חוסר ביטחון ושייכות. הנאשם התייחס לשירות הצבאי כאל כל עולמו, וחלם להתפתח במסגרת זו, שם חש לראשונה תחושת שייכות. הוריו של הנאשם פעילים בקהילה היהודית ברוסיה ובקווקז. הנאשם לא פעל ממניע לאומני או פוליטי או ממניע גזעני, אלא שפעל באופן אימפולסיבי על רקע אותה סערת רגשות. לא הייתה לנאשם כל כוונה לממש את איומיו. חלק מהאמירות יש בהן העלבה ופחות איום, ורק במועד המאוחר שלח הנאשם דברי איום בעקבות שיח שהתנהל בדף הפייסבוק של

המתלונן, בעקבות פיגוע בבית כנסת בירושלים בו נהרגו מספר אנשים. לפיכך, נטען, כי מידת החומרה של מעשי הנאשם פחותה. עוד נטען כי גם העובדה שהאיומים נשלחו באמצעות אפליקציית המסנג'ר, ללא אינטראקציה במציאות, מלמדת כי העבירה חמורה פחות מאשר עבירה בה הושמעו האיומים באופן ישיר, פנים אל פנים.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הלכה למעשה השתקם מאז ביצוע העבירה. חלומו לשרת בצבא נגדע, בגין מעשיו, לאחר שהנאשם נשלח למעצר בית, סולק מהטירונות שביצע והועבר לתפקידים מינהליים. בעקבות המשבר סיים הנאשם את שירותו הצבאי, ושב לרוסיה. לאחר ביצוע המעשים חווה הנאשם משבר אישי גדול, השתלב בטיפול, ונרשם ללימודי משפטים שנמשכו 5 שנים עד לקבלת התואר. הנאשם שב לישראל לתת את הדין ולהתמודד עם השלכות מעשיו. נטען, כי בתי המשפט הכירו בנזק העלול להיגרם לסטודנטים ולצעירים המצויים בראשית דרכם. הרשעה בדין תשפיע על עתידו של הנאשם, ועל יכולתו להשתלב בעבודה בתחום אותו למד. עוד נטען, כי הפסיקה הגמישה, עם הזמן, את המושג של נזק מוחשי וקונקרטי, ונתנה משקל גם להתכנות לנזק. העובדה כי לנאשם כבר נגרם נזק בפועל כתוצאה מהסתבכותו, ואופי המסלול אליו פנה - מלמדות כי ראוי לבטל את הרשעתו בדין. הנאשם התנצל בפני המתלונן במכתב מטעמו, ואף ביקש לפגוש אותו ולומר לו את הדברים בעל-פה.

11. דברי הנאשם

הנאשם מסר כי הוא מתחרט על המעשה, וכי פעל באופן אימפולסיבי והרס את מה שרצה לבנות לאחר שהתגייס ליחידה מיוחדת. לדבריו באותה תקופה חש כאב על חיילי צה"ל, וחי אצל סבו וסבתו ללא יד מכוונת. לדברי הנאשם, הוא עבר הליך שיקום ארוך, חלה בפסוריאזיס, למד משפטים וכעת הוא מבקש הזדמנות לגשת לבחינות לשכת עורכי הדין ולהתמחות, ולחיות ללא התיג של הרשעה בפלילים.

שאלת ההרשעה בדין

12. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה הינה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחריף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (21.08.97), שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.."

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' ויקטור שמש** (02.09.96), נקבע כי ניתן להסתפק במבחן בלי הרשעה, רק במקרים מיוחדים ויוצאי דופן. הימנעות מהרשעה על ידי בית המשפט כאשר אין לכך צידוק ממשי מפרה את הכלל בדבר הרשעה ובכך פוגעים גם בעקרון השוויון בפני החוק.

13. לאור האמור לעיל, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

14. האם בפנינו עבירה אשר ניתן, בהתאם לחומרתה, לוותר, בנסיבות המתאימות, על הרשעה בגינה, מבלי לפגוע באופן בלתי מידתי באינטרס הציבורי? סבורני כי בנסיבותיו הייחודיות של המקרה שכאן, התשובה הנה חיובית.

הערכים המוגנים הנפגעים בביצוע עבירת האיומים הנם ביטחון האישי ושלוות נפשו של הפרט, ההגנה על חירות הפעולה שלן וההגנה על יכולתו לנהל שגרת חיו ללא חשש ומורא. לעניין חומרת עבירות האיומים והערכים המוגנים, ראו את הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט גולדברג בע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל** (06.09.89):

"...אינטרס החברה הוא להגן על שלוות נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים Per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת".

כאשר האיומים מושמעים כלפי נבחר ציבור, כאן חבר כנסת מכהן - הם פוגעים גם בשלטון החוק, בסדר הציבורי, בחופש הביטוי של נבחר הציבור, וביכולתו למלא את תפקידו הציבורי ללא חשש מפני פגיעה על רקע זה. ברע"פ 5579/10 **דוד קריה נ' מדינת ישראל** (2.8.2010), נקבעו הדברים הבאים, בעקבות דברי בלע שהופנו על-ידי המבקש כלפי שוטרים, היפים גם לעניינו:

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור אל מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת

ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק 'וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד... מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען יישמעו וייראו (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 8.3.1988)). בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם (רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 13.8.2008)). על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים (רע"פ 1860/07 נחמני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.6.2007))."

15. **ב"כ המאשימה** הפנתה לפסיקה לעניין מדיניות הענישה בעבירות איומים שנעברו בנסיבות דומות, בה הוטלו לטענתה, עונשי מאסר לתקופות קצרות, תוך מתן משקל לשיקולי הרתעה כלפי מבצעים בפועל ובכוח:

א. ע"פ 47944-05-12 **אבו חוסיין נ' מדינת ישראל** (28.6.12) - המערער הורשע, יחד עם אחרים, בעבירת איומים שהופנתה כלפי אחיו של מועמד בבחירות למועצה המקומית, במטרה לגרום למועמד להסיר את מועמדותו. **הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל, וקנס כספי**. נקבע, כי אין מדובר בעבירה במדרג חומרה נמוך, עקב הניסיון להשפיע בצורה פסולה על תוצאות הבחירות ובכך לפגוע בהליך הדמוקרטי. בית-המשפט המחוזי דחה את הערעור.

ב. ת"פ (ב"ש) 30928-09-15 **מדינת ישראל נ' אזנאו** (10.12.15) - הנאשם הורשע בעבירות של מהומה במקום ציבורי, איומים והעלבת עובד ציבור, לאחר שהקים מהומה ברחוב, צעק וקילל את שכנתו, כשהוא בהשפעת אלכוהול. כן איים על השכנה כי יהרוג אותה. בהמשך, העליב שני שוטרים. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין עונש מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ובין 9 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. **הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננת**.

נסיבות מקרה זה שונות, משמעותית, מנסיבות העניין כאן, ואין ניתנות להשוואה כלל לעניינו, כאשר מדובר בסדרה של הודעות מאיימות שנשלחו בטלפון הנייד לנבחר ציבור על רקע פעילותו הציבורית.

ג. ת"פ (רמ') 55018-10-18 **מדינת ישראל נ' ג'ית** (30.6.19) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור, לאחר שבמהלך דיון משפטי הפריע לדיון ואיים על השופט כי יחתוך אותו בגרונו תוך שמחווה תנועת שיסוף על גרונו. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. הוטלו עליו 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הופעל עונש מאסר על-תנאי התלוי ועומד, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שירצה בסך הכל 13 חודשי מאסר בפועל, וכן הוטל מאסר מותנה**.

יצוין כי על-פסק הדין הוגש ערעור ובית-המשפט המחוזי קיבל את הערעור והעמיד את תקופת המאסר הכוללת שעל הנאשם לרצות - על **ששה חודשים בלבד** (ע"פ (מרכז) 74572-07-19 **ג'ית נ' מדינת ישראל** (18.2.20)).

ד. עפ"ג (חי') 31668-08-17 **צבח נ' מדינת ישראל** (22.10.18) - הנאשם איים על עובדת סוציאלית העובדת במעון בו שהו אז בת זוגו ושני ילדיו בהוראת בית-משפט. הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל** הכוללים הפעלת עונש מאסר מותנה קודם. הערעור נדחה. גם נסיבות מקרה זה שונות בתכלית מנסיבות העניין דנן.

ה. רע"פ 3057/18 **פלדמן נ' מדינת ישראל** (20.6.18) - במהלך שיחת טלפון שביצע המבקש עם עובדת סוציאלית אשר טיפלה בענייני הסדרי הראיה שלו עם בתו, איים עליה, על בתו ועל אביו. הוא נדון ל-**5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, הופעלו מאסרים מותנים בחופף, והוטלו מאסר על-תנאי והתחייבות**. ערעור ובקשת רשות ערעור - נדחו.

16. **ב"כ הנאשם** הפנה לפסיקה שהתייחסה לסוגיית ביטול ההרשעה, ולעניין מדיניות הענישה הנוהגת:

א. עפ"ג (מרכז) 44406-12-11 **שואהנה נ' מדינת ישראל** (16.2.12) - המערער הורשע בעבירות סמים ונדון לששה חודשי מאסר בעבודות שירות ולצו מבחן. הוא ביקש מערכאת הערעור להתערב בהרשעתו ולהורות על ביטולה. דובר בנאשם בן 21, ללא עבר פלילי. נקבע, **בדעת רוב**, כי צדק בית משפט קמא במסקנתו כי לא ניתן להימנע מהרשעת המערער, נוכח חומרת העבירות וחלקו של המערער בביצוען, אך הושמעה קריאה לריכוך ולבחינה מחדש של הקביעות בהלכת כתב בנוגע לאי הרשעה, בהתייחס למקרים בהם לא הוכחה פגיעה קונקרטית בסיכויי שיקום ובסיכויי תעסוקה עתידיים. כב' השופט גרוסקופף התייחס בחוות-דעתו, בין היתר, לנזק שעלולה הרשעה פלילית להסב לאדם נורמטיבי, נזק חמור וברור אשר נובע מן הסטיגמה הפלילית כשלעצמה. לפיכך, הציע פרשנות מרחיבה לתנאים שנקבעו בהלכת כתב. **בדעת מיעוט** סבר כי יש לבטל את הרשעת המערער בדיון.

ב. ת"פ (כ"ס) 12569-01-14 **מדינת ישראל נ' ויצמן** (19.4.16) - הנאשם, סטודנט בן 25, ללא עבר פלילי, הורשע בעבירות של תקיפה סתם, ניסיון להסגת גבול, החזקת סכין, היזק בדון, איומים והתנגדות למעצר, אותן ביצע בהיותו בגילופין. שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעתו בדיון, והטלת ענישה שיקומית, ובית-המשפט אימץ המלצה זו **תוך סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום**. צוין, בין היתר, כי הנאשם בן יחיד, למשפחה נורמטיבית, ואביו חלל צה"ל. הנאשם לומד לימודי מדעי התנהגות ומתעתד להשתלב בעבודה במסגרות חינוך, וכי העבירות בוצעו על רקע מצוקה רגשית רגעית אותה חווה.

ג. ת"פ (פ"ת) 16749-11-08 **משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' ע' ז' כ'**
(16.5.13) - הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג, שבוצעו כלפי אשתו. נקבע, כי אף שמדובר בעבירה של אלימות במשפחה, אשר קיימת בה חומרה רבה מעצם טיבה, אין המדובר ברף חומרה שאינו מאפשר את סיום ההליך ללא הרשעה. בשים לב לחלוף הזמן, לסיכון הנמוך ביחס לעתיד לאחר שבני הזוג נפרדו, **ולפגיעה האפשרית בסיכויי שיקומו של הנאשם** שהנו סטודנטים למשפטים שעתידי לפנות להתמחות בלשכת עוה"ד, ביטל בית-המשפט את הרשעתו בדיון.

ד. ת"פ (קריות) 41618-02-18 **מדינת ישראל נ' פנדי** (13.5.19) - הנאשם הורשע בתקיפת עובד ציבור, עבירה אותה ביצע כלפי מנהל בית-הספר בו למדו ילדיו. דובר בנאשם אשר פנה למסלול של הסמכה במכונאות רכב, כאשר הרשעה בדיון עלולה למנוע ממנו מלקבל את ההסמכה, והנושא נתון לשיקול דעת של מנהל הרישוי. נקבע, כי פגיעה ביכולתו של הנאשם לקבל את הרישיון המבוקש, עולה כדי **פגיעה קונקרטית בסיכויי שיקומו**.

ה. ת"פ (ראשל"צ) 37915-11-17 **מדינת ישראל נ' גפסון** (11.3.19) - הנאשם, צעיר ללא הרשעות קודמות, תקף את המתלון, עמו אין לו היכרות מוקדמת, במהלך הופעה מוזיקלית. תסקיר שירות המבחן המליץ על הטלת צווי מבחן ושל"צ וסיום ההליך ללא הרשעה. בית-המשפט ציין כי אף שמדובר בתקיפה שהביאה לפגיעה פיזית במתלון, מדובר באירוע שאינו מתוכנן, רגעי, על רקע ויכוח שהסלים בין הצדדים, ללא מעורבות של גורמים נוספים או הסתייעות בחפצים, אשר הופסק מיד לאחר שהמתלון נפגע. נקבע, כי בנסיבות מוצדק וראוי לסיים את ההליך ללא הרשעה ולהטיל צו מבחן, צו של"צ, התחייבות ופיצויים למתלון בסך 5,000 ₪.

ו. ת"פ (י-ם) 33542-06-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (13.2.19) - בוטלה הרשעתו של נאשם בדיון, לאחר שביצע עבירות איומים ותקיפת בת זוג. דובר באירוע חריג בחיי הנאשם והוא עבר הליך טיפולי משמעותי וממושך, בנם של בני הזוג אובחן כלוקה באוטיזם, לבני הזוג שני ילדים עם צרכים מיוחדים, והנאשם חווה משבר על רקע זה. עוד צוין כי עבודת הנאשם כרוכה בנסיעות לארה"ב, וכי הרשעתו בדיון תחבל בזכאותו לאשרת שהייה בארה"ב. הוטלו צו מבחן, צו של"צ והתחייבות.

ז. ת"פ (ת"א) 33360-07-17 **מדינת ישראל נ' רועי מאיר** (3.11.19) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים כלפי ח"כ אחמד טיבי - אותה ביצע במסגרת תגובה לפוסט שהתפרסם בפייסבוק, ובה אמר, בין היתר כי "אני יהיה יותר משמח לדפוק לך כדור בראש." צוין בין היתר בגזר-הדין:

"כאשר אדם מאיים על חברת כנסת שהוא נבחר ציבור בפגיעה פיזית, לא רק

שהוא פוגע בשלוות הנפש של המאויס, בתחושת הביטחון שלו ובחירות הפעולה שלו כאדם, אלא שהוא עלול באמצעות האיום להרחיק את חבר הכנסת מן הציבור ולפגוע ביכולתו לייצג את הציבור שבחר בו.

לצד זאת, צוינו מאפייניה הייחודיים של המרשתת, והרשת החברתית, המעניקות מרחב בלתי מוגבל כמעט של חופש ביטוי, וצוינו הצדדים החיוביים והשליליים של מאפיינים אלה. עוד נקבע כי "איום פנים אל פנים הוא מפחיד יותר מאשר איום הנמסר בעקיפין", וכי במקרה זה האיום לא נשלח ישירות אל חבר הכנסת, שאף לא תויג בתגובה לפוסט. על אף החומרה הטמונה בכך שהאיום הופנה לנציג ציבור, **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי לתקופת מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות.** כן צוין כי במהלך ניהול ההוכחות שלח הנאשם לח"כ טיבי מכתב התנצלות. לנוכח העדר עבר פלילי וההתנצלות שהובעה, הוטלו **3 חודשי מאסר על-תנאי, קנס בסך 1,000 ₪ והתחייבות.**

17. הנאשם שבפני הורשע בעבירת איומים. העבירה בוצעה בכך ששלח מספר הודעות, בעלות תוכן מאיים, לחבר הכנסת עיסאווי פריג', באמצעות אפליקציית "messenger" המשמשת ליצירת קשר עם משתמשי הרשת החברתית "facebook".

בסך הכל, שלח הנאשם למתלונן 5 הודעות, בשלושה מועדים שונים, על-פני תקופה של כחודש ימים.

חלק מן ההודעות מכילות תוכן פוגעני ובלתי הולם, אך ללא דברי איום מפורשים, וחלקן מכילות דברי איום: "וחבל אם אני אתפוס אותך איזה יום", "אתה בכח רוצה כדור בין העיניים" ו-"זאת אזהרה".

ההודעות נשלחו לחבר הכנסת על רקע פרסומים אותם פרסום בדף הפייסבוק הציבורי שלו, אך נשלחו כאמור באמצעות אפליקציית מסרים לדף זה, ללא פרסום כתגובה או פוסט ציבורי מטעם הנאשם.

דברי איום מעין אלה מטילים פחד ומורא על שומעם, ועלול להיות להם אפקט שלילי ומצנן ביחס לפעילותו של חבר הכנסת. דברי איום אינם יכולים להיחשב כחלק מחופש ביטוי פוליטי כאשר הם מכוונים לפגיעה אישית וישירה בנבחר הציבור על רקע התבטאויותיו או פעילותו הציבורית. בהיבט זה למעשים פן של פגיעה בשלטון החוק ובשיטה הדמוקרטית.

18. מדובר בנאשם שהנו כיום בן 25, והמעשים הנדונים בוצעו לפני למעלה משש שנים, בהיותו של הנאשם כבן 20.

הנאשם הסביר מעשיו על רקע מתח אותו חווה וחוויה של "סערת רגשות", בתקופה שלאחר מבצע "צוק איתן" ובהיותו חייל צה"ל המשרת ביחידה מובחרת. הנאשם חווה את דברי חבר הכנסת כפוגעניים, להשקפתו, ועל רקע זה שלח למתלונן את דברי האיום האמורים בהודעותיו.

כעולה מתסקיר שירות המבחן הנאשם היה בתקופת ביצוע העבירות חייל בודד, שעלה לישראל בגפו, וחי במנותק מהוריו, שנשארו אז ברוסיה. על פי התסקיר, הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הוא מבין את

השלילה הטמונה בהם, מגלה חרטה, ואף שלח מכתב התנצלות למתלונן. צוין כי הנאשם הכיר באימפולסיביות בה התנהל, זיהה את הפגיעה במתלונן, והביע אכזבה מעצמו בגין התנהלותו. כפי שציינה ב"כ המאשימה מכתב ההתנצלות נשלח זמן קצר טרם המועד שנקבע לטיעונים לעונש בהליך זה.

19. עבירת האיומים במקרה זה נושאת עמה חומרה מיוחדת שעה שהאיומים הופנו כלפי נבחר ציבור על רקע עמדותיו הפוליטיות. יחד עם זאת, ניכר כי מדובר בהתבטאויות ספורות, שנשלחו באמצעות המרשתת, ואשר לצדן לא קיימים כל סממנים שיש בהם להעיד על כוונת פגיעה במתלונן. בניגוד לאסמכתא הראשונה אליה הפנתה המאשימה (ע"פ 12-05-47944), שם אויים מתמודד בבחירות, על ידי גורמים בעלי אינטרס, באופן אשר בפועל השפיע על התנהלות, מחשש לפגיעה, כאן נראה כי מדובר באיומים מילוליים גרידא. הנאשם לא היה חבר בקבוצה אידיאולוגית שלילית ולא עשה כל מהלך במטרה להזיק למתלונן, זולת ההתבטאויות. נראה כי פעל באלימות מילולית מאיימת על רקע גילו הצעיר, תלישותו ואישיותו הבלתי מגובשת. האמירות עצמן, חרף נוסחן המאיים, לא מצויות בצדה החמור של סקאלת החומרה. לא מדובר בהתנכלות תמידית או שיטתית למאויים, באופן שיש בו לפגוע ממשית בשגרת החיים ובתחושת הבטחון, אלא בתגובה נקודתית במקרים ספורים ומצומצמים. מנגנון אכיפת החוק פעל במקרה זה באופן יעיל, כשתלונת המתלונן טופלה, והביאה לאיתור המאיים, ולאישומו, וזאת בניגוד למקרים קשים של התנכלות פוליטית אשר לא פעם נותרים ללא פענוח או אכיפה. מצאתי כי נסיבות ביצוע העבירה אינן שוללות מיניה וביה ביטול הרשעה. באשר לנסיבות העושה, בשל הנסיבות המיוחדות של העושה כאן - אני סבורה כי ניתן לוותר על הרשעה, מבלי לפגוע פגיעה בלתי מידתית באינטרס הציבורי וביתר שיקולי הענישה, שכן עלה בידי הנאשם להראות כי ייגרם לו נזק קונקרטי במידה והרשעתו תותר על כנה, ואף הוכח כי נגרם לו בפועל נזק כזה.

20. הפסיקה קבעה כי בבואו של בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן ייגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד. מעת לעת נשמעת הטענה לפיה הפסיקה ויתרה, הלכה למעשה, על הדרישה להוכיח קיומו של "נזק קונקרטי", וכי תתכן הימנעות מהרשעה גם במקרים בהם לא הוכח קיומו של נזק כזה, אלא שקיים חשש ממשי לפגיעה בשיקום הנאשם. אולם, ברע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.14) קבע בית-המשפט העליון, נקבע כדלקמן:

"בראש ובראשונה אבקש להתייחס לטענה, לפיה 'די במידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי' כדי להימנע מהרשעתו של הנאשם. גישה זו אינה עולה בקנה אחד עם פסיקתו של בית משפט זה, לפיה יש להצביע על כך שהרשעתו של הנאשם תביא 'לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו', ולבסס טענות אלה בתשתית ראייתית מתאימה (עניין לוזון; רע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (4.3.2013)). החובה להצביע על קיומו של נזק קונקרטי מתיישבת עם אופיו המצומצם של החריג שעניינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים מיוחדים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לצורכי שיקומו של הנאשם. אימוץ עמדתו של המבקש, עלולה להוביל לסטייה מהאיזון

הבסיסי העומד ביסודו של החריג, ואת זאת אין בידי לאפשר. יתר על-כן, המבקש אף לא טרח לתמוך את טענתו בתשתית ראייתית מתאימה, ולטעמי אין די בהצגת הסכם עבודה, לפי הרשעה בפלילים עשויה להשליך על תעסוקתו העתידית של המבקש."

21. הנאשם שלפניי הודה במעשים, שלא במסגרת הסדר טיעון, נטל אחריות והביע חרטה. אמנם, הודאתו אינה בגדר הודאה אשר באה בהזדמנות הראשונה, והנאשם נמצא כמי שחמק מהליכי שפיטה לאורך תקופה ממושכת, לאחר שעזב את הארץ מבלי לתת את הדין על מעשיו, וביודעו כי מתנהל נגדו הליך פלילי. ואולם נסיבות עזיבתו את הארץ מוסברות בהקשר לנסיבותיו האישיות, שעה שהוריו מתגוררים בחו"ל, והוא הצטרף לחיות עמם. בחלוף הזמן, שב הנאשם לארץ, התייצב בפני בית-המשפט, הודה במעשים, שיתף פעולה עם שירות המבחן, והביע התנצלות בפני המתלונן. בנטילת אחריות בלתי מסויגת זו, אף אם מאוחרת, יש כדי לשקף את מאמציו של הנאשם לתיקון תוצאות העבירה. עיינתי במכתב ההתנצלות (נ/2) ומצאתי כי נוסחו מלמד על הפנמת הפסול שבמעשים, ועל הבעת אמפתיה לפגיעה כלפי המתלונן. שירות המבחן אף ציין כי הנאשם חווה את ההליך המשפטי בעניינו כמשמעותי, והפיק את הלקח הנדרש. אף אני סברתי כי נטילת אחריות, הבעת צער והתנצלות, גם אם מאוחרים, עדיפים על פני התנערות מאחריות והתחמקות מן הדין, וראויים לציון גם אם לא באו בהזדמנות הראשונה. התרשמתי כי החקירה הפלילית והאישום הוו לנאשם אירוע מטלטל. אמנם לא הוכח כי החקירה הפלילית היא זו שהביאה לגדיעת השרות הצבאי של הנאשם, ואולם דבריו של הנאשם, על כך שהחקירה השפיעה משמעותית על מישורי חייו השונים הותירו עלי רושם חיובי. מדובר בצעיר בן עשרים, חייל בודד, שעשה טעות קשה, ושילם מיד מחירים על טעותו. מחירים אלה הביאו להתרשמותי לתובנה מעמיקה ולחרטה כנה.

22. כאמור, הנאשם תיאר בפני שירות המבחן את קורות חייו ואת קורותיו לאחר ביצוע העבירה. מדובר בצעיר אשר גדל בצעירותו בישראל, אולם בהיותו בן 9 עבר עם משפחתו להתגורר בקווקז, כשהוא חווה קשיים רגשיים וקשיי הסתגלות. בהיותו בן 18 שב לישראל, לדבריו על מנת להתגייס לצה"ל. את המעשים ביצע בהיותו חייל.

אין לנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

לאחר ששוחרר מהצבא, לדברי הנאשם עקב הסתבכותו בתיק זה, ותוך גדיעת שאיפותיו להשתלב בצבא ולהתקדם בתפקידים בו, הנאשם עזב את ישראל ושהה מספר שנים עם הוריו ברוסיה שם השתלב בלימודי משפטים. עוד לדבריו, עבר טיפול פרטני באותה תקופה.

לאחר שסיים את לימודיו שב הנאשם לישראל. כעת הוא מתגורר בגפו, עובד בעבודות זמניות ומתעתד להגיש בקשה להתקבל להתמחות במשפטים, באמצעות לשכת עורכי הדין ולהיבחן בבחינות הלשכה על מנת לשמש כעורך דין בישראל (הוצג אישור האוניברסיטה העברית להכרה בתואר הזר, המופנה ללשכת עורכי הדין, נ/1 והמוצג שהוגש ביום 21.6.21).

כן הוצגה בפניי המלצה מן הרב הראשי לרוסיה, אשר תיאר את פעילותו החברתית הענפה של הנאשם בקהילה

היהודית שם (נ/3).

שירות המבחן ציין כי מדובר בצעיר ללא דפוסים אנטי-סוציאליים מושרשים וכי הוא בעל יכולות גבוהות אשר תפקד לאורך השנים באופן נורמטיבי. לצד זאת ציין, כי תנאי גדילתו המורכבים, העדר סביבה יציבה ותחושות חוסר שייכות, יצרו חסכים רגשיים אשר עמדו ברקע מניעיו בביצוע העבירות.

23. מאז ביצוע העבירה חלף זמן רב - כ-7 שנים, בהן הנאשם לא הסתבך בביצוע עבירות נוספות ולא שב על מעשים דומים. מדובר בפרק זמן משמעותי, אשר חלף אמנם בעטיו של הנאשם, אך כזה המאפשר להתרשם כי אין נשקפת מן הנאשם מסוכנות. גם שירות המבחן התרשם כי הערכת הסיכון ביחס לעתיד - נמוכה, וכי גורמי הסיכוי עולים על גורמי הסיכוי.

גם אם הודאת הנאשם במעשים לא תרמה לחיסכון בזמן ציבורי, יש לראות בה סימן לנטילת אחריות ולנכונות לשלם את המחיר בגין מעשיו. כיום, שבע שנים לאחר ביצוע המעשים, ולאחר שהנאשם בגר וסיים לימודי תואר ראשון במשפטים, דומה כי הותרת ההרשעה על כנה תהווה פגיעה בלתי מידתית בו, בפרט כאשר מדובר במעורבות ראשונה ויחידה בפלילים. עוד התרשמתי כי הותרת ההרשעה על כנה עלולה לפגוע ביכולתו להשתלב בעיסוק בתחום אותו בחר, בעתידו המקצועי וביכולתו להתפרנס, ובמובן זה יגרם לנאשם נזק קונקרטי במידה ותותר ההרשעה על כנה.

הנאשם הסביר כאמור את מעשיו על רקע חוויה של סערת רגשות אותה חווה באותה תקופה, בה שהה בישראל כחייל בודד. שירות המבחן התרשם כי למעשים קשר לחסכים רגשיים הנעוצים בעברו של הנאשם ובתנאי התפתחותו המורכבים. הסברים אלה מקובלים עלי, נוכח הגיל הצעיר, הנסיבות האישיות המיוחדות והזמן שחלף מאז שהנאשם איים על ח"כ פריג'.

24. התרשמתי כאמור כי מדובר בצעיר אשר חווה טלטלה ניכרת בעקבות הסתבכותו, וכי הסתבכותו גרמה לו "לחשב מסלול מחדש" במובן העמוק והכנה. שוכנעתי כי בנסיבות המיוחדות של הנאשם שבפניי, הרשעה בדין תפגע בו באופן בלתי מידתי. החלטתי לפיכך כי בנסיבות העניין ראוי לבטל את הרשעתו של הנאשם, ולהסתפק בענישה השיקומית עליה הומלץ.

סוף דבר

25. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין ומטילה עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות ולמשך 12 חודשים מהיום.

בתקופה זו על הנאשם לעמוד בתנאי הצו שהנם בפיקוח שרות המבחן ולבצע את כל אשר יוטל עליו.

שירות המבחן יגיש תכנית לריצוי השל"צ לאישור בית-המשפט בתוך 30 ימים מהיום.

בית המשפט מסביר בזאת לנאשם בלשון פשוטה את משמעות הצו ומזהיר אותו, שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש, ואף לשוב ולהרשיעו בדיון.

הנאשם יתחייב שלא לעבור כל עבירת איומים או כל עבירה כלפי עובד ציבור או נבחר ציבור - וזאת במשך 3 שנים מהיום, ואם יפר התחייבות זו יחויב בתשלום של 5,000 ₪. אם לא יתחייב, ייאסר למשך 7 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

המזכירות תעביר את ההחלטה לשירות המבחן. תכנית של"צ מדויקת ומפורטת תוגש תוך 30 יום.

לעיוני לעניין תכנית השל"צ ביום 8.8.21.

ניתן היום, כ"ז תמוז תשפ"א, 07 יולי 2021, בנוכחות הצדדים.